Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 7. mája 2019 * [i]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 98/5/ES – Prístup k advokátskemu povolaniu – Rehoľník, ktorý získal profesijnú kvalifikáciu advokáta v inom členskom štáte, ako je hostiteľský členský štát – Článok 3 ods. 2 – Podmienka registrácie na príslušnom orgáne hostiteľského členského štátu – Osvedčenie o registrácii na príslušnom orgáne domovského členského štátu – Odmietnutie registrácie – Profesijné a etické pravidlá – Nezlučiteľnosť postavenia rehoľníka s výkonom povolania advokáta“

Vo veci C-431/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Symvoulio tis Epikrateias (Štátna rada, Grécko) z 29. júna 2017 a doručený Súdnemu dvoru 17. júla 2017, ktorý súvisí s konaním:

**Monachos Eirinaios**, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil,

proti

**Dikigorikos Syllogos Athinon,**

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta, predsedovia komôr J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, T. von Danwitz, C. Toader, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos, sudcovia J. Malenovský, E. Levits, L. Bay Larsen (spravodajca), M. Safjan, C. Vajda a S. Rodin,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. septembra 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil, v zastúpení: A. Charokopou, dikigoros,

– Dikigorikos Syllogos Athinon, v zastúpení: D. Vervesos a P. Nikolopoulos, dikigoroi,

* Jazyk konania: gréčtina.

– grécka vláda, v zastúpení: M. Tassopoulou, splnomocnená zástupkyňa,

– holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a M. L. Noort, splnomocnené zástupkyne,

– Európska komisia, v zastúpení: H. Tserepa-Lacombe a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na návrhy generálnej advokátky, ktoré predniesla na pojednávaní 19. decembra 2018,

vyhlásil tento

## Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/5/ES zo 16. februára 1998 o uľahčení trvalého výkonu právnického povolania v inom členskom štáte ako v tom, kde bola získaná kvalifikácia (Ú. v. ES L 77, 1998, s. 36; Mim. vyd. 06/003, s. 83).

2 Tento návrh bol podaný v spore medzi Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil (rehoľník Irénée, rodený Antonios Giakoumakis, syn Emmanouila, ďalej len „rehoľník Irénée“), a Dikigorikos Syllogos Athinon (Aténska advokátska komora, Grécko, ďalej len „DSA“), týkajúcom sa toho, že táto organizácia odmietla vyhovieť žiadosti rehoľníka Irénée o registráciu do osobitného zoznamu Aténskej advokátskej komory ako advokáta, ktorý vykonáva svoje povolanie na základe profesijného titulu domovskej krajiny.

### Právny rámec

#### *Právo Únie*

3 Odôvodnenia 2, 6 a 8 smernice 98/5 znejú takto:

„(2) keďže… smernic[a] Rady 89/48/EHS z 21. decembra 1988 o všeobecnom systéme uznávania vysokoškolských diplomov udeľovaných po absolvovaní odborného štúdia a činnosti trvajúcej aspoň tri roky [(Ú. v. ES L 19, 1989, s. 16; Mim. vyd. 05/001, s. 337)]… [má] zabezpečiť začlenenie právnika do právnického stavu v hostiteľskom členskom štáte, pričom sa táto smernica nesnaží meniť pravidlá platné pre toto povolanie v danom členskom štáte, ani postaviť takého právnika mimo pôsobnosti týchto pravidiel;

…

(6) keďže takýto prístup je na úrovni spoločenstva oprávnený aj preto, lebo iba niekoľko členských štátov na svojom území povoľuje činnosť právnikov z iných členských štátov, ktorí na základe profesijného titulu domovskej krajiny vykonávajú inú činnosť, ako je poskytovanie služieb; keďže aj v členských štátoch, kde táto možnosť existuje, sa praktické detaily, ako napríklad oblasť pôsobnosti a povinnosť zaregistrovať sa na príslušnom orgáne, značne odlišujú; keďže táto rôznorodosť vedie ku skresľovaniu faktov a narušeniu hospodárskej súťaže medzi právnikmi z rôznych členských štátov a je prekážkou voľného pohybu; keďže iba smernica, ktorá stanoví pravidlá na vykonávanie činnosti v tejto profesii

iným spôsobom ako poskytovaním služieb právnikmi, ktorí vykonávajú povolanie na základe profesijného titulu domovskej krajiny, môže vyriešiť tieto ťažkosti a poskytnúť rovnaké možnosti právnikom aj užívateľom právnych služieb vo všetkých členských štátoch;

…

(8) keďže právnici, ktorých sa táto smernica týka, by mali mať povinnosť zaregistrovať sa na príslušnom orgáne hostiteľského členského štátu, ktorý by zabezpečil, že vyhovujú pravidlám vykonávania činnosti platným v danom členskom štáte;…“

4 Článok 1 ods. 1 a 2 tejto smernice stanovuje:

„1. Účelom tejto smernice je uľahčiť trvalé vykonávanie právnickej profesie ako samostatnej zárobkovej činnosti alebo v platenom pracovnoprávnom vzťahu v členskom štáte inom ako je ten, v ktorom bola získaná odborná kvalifikácia.

2. Na účely tejto smernice:

…

b) ‚domovský členský štát‘ je členský štát, v ktorom právnik nadobudol právo používať jeden z profesijných titulov uvedených v odseku a) predtým, ako začal vykonávať právnické povolanie v inom členskom štáte;

c) ‚hostiteľský členský štát‘ je členský štát, v ktorom právnik vykonáva činnosť na základe tejto smernice;

d) ‚profesijný titul domovskej krajiny‘ je profesijný titul, ktorý sa používa v členskom štáte, v ktorom právnik nadobudol právo používať tento titul predtým, ako začal vykonávať právnické povolanie v hostiteľskom členskom štáte;

…“

5 Podľa článku 2 prvého odseku uvedenej smernice:

„Každý právnik je oprávnený trvale vykonávať na základe profesijného titulu domovskej krajiny v ktoromkoľvek členskom štáte činnosti uvedené v článku 5.“

6 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Registrácia na príslušnom orgáne“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Právnik, ktorý chce vykonávať činnosť v inom členskom štáte ako je ten, v ktorom nadobudol svoju profesijnú kvalifikáciu, sa zaregistruje na príslušnom orgáne v danom štáte.

2. Príslušný orgán v hostiteľskom členskom štáte zaregistruje právnika po predložení osvedčenia, ktoré potvrdzuje jeho registráciu na príslušnom orgáne v jeho domovskom členskom štáte. …“

7 Článok 6 smernice 98/5, nazvaný „Pravidlá pre výkon povolania“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Bez ohľadu na pravidlá pre výkon povolania, ktoré sa vzťahujú na právnika, ktorý vykonáva povolanie na základe profesijného titulu domovskej krajiny v jeho domovskom členskom štáte, vzťahujú sa naňho

tie isté pravidlá pre výkon povolania ako na právnikov, ktorí vykonávajú povolanie na základe príslušného profesijného titulu hostiteľského členského štátu, a to pri výkone všetkých činností na jeho území.“

### *Grécke právo*

8 Helénska republika prebrala smernicu 98/5 do svojho vnútroštátneho práva prostredníctvom Proedriko Diatagma 152/2000, Diefkolynsi tis monimis askisis tou dikigorikou epangelmatos stin Ellada apo dikigorous pou apektisan ton epangelmatiko tous titlo se allo kratos-melos tis EE (prezidentský dekrét č. 152/2000 uľahčujúci trvalý výkon právnického povolania v Grécku právnikmi, ktorí získali odbornú kvalifikáciu v inom členskom štáte Európskej únie) z 23. mája 2000 (FEK A’ 130).

9 Článok 5 tohto prezidentského dekrétu vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Na to, aby mohol advokát vykonávať svoje povolanie v Grécku, musí sa zaregistrovať do zoznamu vedeného advokátskou komorou v zemepisnej oblasti, v ktorej bude vykonávať svoju profesijnú činnosť, a musí si v tejto zemepisnej oblasti udržiavať kanceláriu.

2. Správna rada tejto advokátskej komory rozhoduje o žiadosti o zápis do zoznamu po predložení nasledujúcich dokladov:

…

c) osvedčenie o zápise do registra od príslušného orgánu domovského štátu, ktorý udelil odbornú kvalifikáciu, alebo iného príslušného orgánu domovského štátu. …“

10 Článok 6 Kodikas dikigoron (advokátsky poriadok; zákon č. 4194/2013, FEK A’ 208), nazvaný „Predpoklady výkonu advokácie – Prekážky“, stanovuje vo svojom odseku 6:

„Advokát... nemôže byť... rehoľníkom.“

11 Z článku 7 ods. 1 písm. a) a c) advokátskeho poriadku vyplýva, že osoba, ktorá je kňazom alebo rehoľníkom alebo ktorá je menovaná alebo zastáva akékoľvek platené miesto na základe zmluvy, v dôsledku ktorej má postavenie zamestnanca alebo verejného úradníka v službe právnickej osoby, ktorá sa riadi verejným alebo súkromným právom, stráca *ipso iure* postavenie advokáta a je vyčiarknutá zo zoznamu advokátskej komory, ktorej je členom.

### Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 Rehoľník Irénée, žalobca vo veci samej, je rehoľným bratom v kláštore v Petre v oblasti Karditsa (Grécko).

13 Dňa 12. júna 2015 požiadal DSA, aby ho zaregistrovala do osobitného zoznamu Aténskej advokátskej komory ako advokáta, ktorý nadobudol svoj profesijný titul v inom členskom štáte, konkrétne na Cypre.

14 Dňa 18. júna 2015 DSA túto žiadosť zamietla na základe vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa nezlučiteľnosti výkonu povolania advokáta a postavenia rehoľníka a usudzovala, že tieto ustanovenia sa uplatňujú aj na advokátov, ktorí chcú vykonávať v Grécku povolanie na základe profesijného titulu domovskej krajiny.

15 Dňa 29. septembra 2015 rehoľník Irénée podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Symvoulio tis Epikrateias (Štátna rada, Grécko).

16 Na podporu svojej žaloby uvádza najmä nesúlad vnútroštátnych právnych predpisov s ustanoveniami smernice 98/5, a to z dôvodu, že táto právna úprava ukladá podmienku, ktorá nie je stanovená v tejto smernici. Táto smernica pritom zavádza úplnú harmonizáciu pravidiel týkajúcich sa podmienok registrácie na príslušnom orgáne hostiteľského členského štátu pre advokátov, ktorí získali svoju profesijnú kvalifikáciu v inom členskom štáte.

17 DSA v podstate tvrdí, že vnútroštátne právne predpisy, podľa ktorých rehoľníci nemôžu byť advokátmi, sú odôvodnené pravidlami a základnými zásadami, ktorými sa riadi výkon advokátskeho povolania v hostiteľskom členskom štáte.

18 V tejto súvislosti tento orgán usudzuje, že postavenie rehoľníka neumožňuje, aby v súlade s uvedenými pravidlami a zásadami poskytol záruky, akými sú okrem iného nezávislosť vo vzťahu k cirkevným orgánom, možnosť plne sa venovať výkonu povolania advokáta, schopnosť zaoberať sa záležitosťami v sporovom kontexte, zabezpečenie skutočného sídla v obvode príslušného súdu prvej inštancie a zákaz poskytovať služby bezplatne.

19 Symvoulio tis Epikrateias (Štátna rada) sa pýta na výklad článku 3 smernice 98/5. Vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z vnútroštátnych profesijných a etických pravidiel, ktoré sa vzťahujú na právnikov v hostiteľskom členskom štáte, ktoré neumožňujú rehoľníkovi vykonávať povolanie advokáta, sa vnútroštátny súd pýta, či príslušný vnútroštátny orgán tohto členského štátu je napriek všetkému povinný zaregistrovať rehoľníka vzhľadom na výkon jeho povolania advokáta na základe profesijného titulu získaného v domovskom členskom štáte.

20 Podľa uvedeného súdu sa táto otázka natíska o to viac v situácii, keď by mal príslušný orgán hostiteľského členského štátu automaticky konštatovať porušenie uvedených profesijných a etických pravidiel na základe vnútroštátneho ustanovenia, ktoré stanovuje, že postavenie rehoľníka neumožňuje reagovať na požiadavky a záruky požadované na výkon povolania advokáta v Grécku.

21 Za týchto podmienok Symvoulio tis Epikrateias (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 3 smernice [98/5] vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny zákonodarca môže zakázať registráciu rehoľníka Cirkvi Grécka ako advokáta do zoznamu príslušného orgánu iného členského štátu, ako je ten, v ktorom nadobudol svoj profesijný titul, a to na účely vykonávania jeho povolania v tomto štáte na základe profesijného titulu domovskej krajiny, z toho dôvodu, že vnútroštátne právo neumožňuje zaregistrovať rehoľníkov Cirkvi Grécka do zoznamov advokátskych komôr, keďže tieto osoby z dôvodu svojho postavenia nespĺňajú záruky, ktoré sa považujú za nevyhnutné na výkon povolania advokáta?“

## O prejudiciálnej otázke

22 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 2 smernice 98/5 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje advokátovi, ktorý má postavenie rehoľníka a je zapísaný ako advokát na príslušnom orgáne v domovskom členskom štáte, aby sa zaregistroval na príslušnom orgáne hostiteľského členského štátu s cieľom vykonávať tam svoje povolanie na základe profesijného titulu domovskej krajiny z dôvodu nezlučiteľnosti jeho postavenia rehoľníka s výkonom povolania advokáta, ktorú tieto právne predpisy stanovujú.

23 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 1 ods. 1 smernice 98/5 má táto smernica za cieľ uľahčiť trvalé vykonávanie právnického povolania v inom členskom štáte, ako je ten, v ktorom bola získaná odborná kvalifikácia.

24 V tejto súvislosti už mal Súdny dvor príležitosť konštatovať, že uvedená smernica zakladá mechanizmus vzájomného uznávania odborných titulov migrujúcich advokátov, ktorí chcú túto činnosť vykonávať na základe titulu získaného v domovskom členskom štáte (rozsudok zo 17. júla 2014, Torresi, C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:2088, bod 36 a citovaná judikatúra).

25 Okrem toho, ako vyplýva z odôvodnenia 6 smernice 98/5, normotvorca Spoločenstva mal touto smernicou v úmysle najmä odstrániť rozdiely medzi vnútroštátnymi predpismi týkajúcimi sa podmienok registrácie na príslušných orgánoch, ktoré boli pôvodom rozdielov a prekážok voľného pohybu (rozsudok zo 17. júla 2014, Torresi, C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:2088, bod 37 a citovaná judikatúra).

26 V tomto kontexte článok 3 smernice 98/5 vedie k úplnej harmonizácii predchádzajúcich podmienok požadovaných na využívanie práva usadiť sa priznaného touto smernicou, keď stanovuje, že advokát, ktorý chce vykonávať činnosť v inom členskom štáte, ako je ten, v ktorom nadobudol svoju odbornú kvalifikáciu, sa zaregistruje na príslušnom orgáne v danom štáte, ktorý ho zaregistruje „po predložení osvedčenia, ktoré potvrdzuje jeho registráciu na príslušnom orgáne v jeho domovskom členskom štáte“ (rozsudok zo 17. júla 2014, Torresi, C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:2088, bod 38 ako aj citovaná judikatúra).

27 V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že predloženie osvedčenia príslušnému orgánu hostiteľského štátu, ktoré potvrdzuje registráciu na príslušnom orgáne v domovskom členskom štáte, sa tak javí ako jediná podmienka, ktorej sa má podriadiť registrácia dotknutej osoby v hostiteľskom členskom štáte umožňujúca mu v ňom vykonávať činnosť na základe profesijného titulu jej domovskej krajiny (rozsudok zo 17. júla 2014, Torresi, C-58/13 a C-59/13, EU:C:2014:2088, bod 39 a citovaná judikatúra).

28 Treba preto usudzovať, že advokáti, ktorí získali právo používať tento profesijný titul v členskom štáte, akým je aj žalobca vo veci samej, a ktorí príslušnému orgánu hostiteľského členského štátu predložia osvedčenie o svojej registrácii na príslušnom orgáne prvého uvedeného členského štátu, sa musia považovať za osoby, ktoré splnili všetky nevyhnutné podmienky na registráciu na príslušnom orgáne hostiteľského členského štátu na základe svojho profesijného titulu získaného v domovskom členskom štáte.

29 Tento záver nemôže spochybniť skutočnosť, že článok 6 ods. 1 smernice 98/5 ukladá advokátovi v hostiteľskom členskom štáte pôsobiacemu na základe profesijného titulu domovskej krajiny, a to bez ohľadu na profesijné a etické pravidlá, ktoré sa na neho vzťahujú v jeho domovskom

členskom štáte, tie isté profesijné a etické pravidlá, ktoré sa vzťahujú na advokátov, ktorí pôsobia na základe príslušného profesijného titulu hostiteľského členského štátu, v súvislosti so všetkými činnosťami vykonávanými na jeho území.

30 Je totiž potrebné rozlišovať na jednej strane registráciu advokáta na príslušnom orgáne hostiteľského členského štátu, ktorý chce vykonávať svoje povolanie v tomto členskom štáte na základe profesijného titulu domovskej krajiny, ktorá podlieha v súlade s článkom 3 ods. 2 uvedenej smernice len jednej podmienke, uvedenej v bodoch 26 až 28 tohto rozsudku, a na druhej strane samotný výkon povolania advokáta v uvedenom členskom štáte, počas ktorého je tento advokát viazaný podľa článku 6 ods. 1 uvedenej smernice profesijnými a etickými pravidlami platnými v tom istom členskom štáte.

31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že tieto pravidlá na rozdiel od pravidiel týkajúcich sa predbežných podmienok registrácie nie sú predmetom harmonizácie, a preto sa môžu do značnej miery odlišovať od pravidiel platných v domovskom členskom štáte. Tak ako to napokon potvrdzuje aj článok 7 ods. 1 tej istej smernice, nedodržanie týchto pravidiel môže viesť k uplatneniu sankcií stanovených v práve hostiteľského členského štátu. Tieto sankcie môžu prípadne zahŕňať aj vyškrtnutie zo zoznamu dotknutej komory v tomto členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. decembra 2010, Jakubowska, C-225/09, EU:C:2010:729, bod 57).

32 V prejednávanej veci z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že podľa príslušného orgánu hostiteľského členského štátu výkon povolania advokáta rehoľníkom nespĺňa niektoré záruky, ako sú uvedené v bode 18 tohto rozsudku, ktoré sa podľa práva tohto členského štátu vyžadujú na tento výkon.

33 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vnútroštátny zákonodarca môže stanoviť takéto záruky, pokiaľ pravidlá stanovené na tento účel nejdú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaných cieľov. Konkrétne neexistencia konfliktu záujmov je totiž nevyhnutná na výkon povolania advokáta a znamená najmä, že advokát je nezávislý voči autoritám, ktorými sa nikdy nemôže dať ovplyvniť.

34 Táto možnosť vnútroštátneho zákonodarcu mu však nemôže umožniť, aby k predbežným podmienkam registrácie požadovaným na registráciu na príslušnom orgáne v hostiteľskom členskom štáte, ktoré, ako sa už pripomenulo v bode 26 tohto rozsudku, boli predmetom úplnej harmonizácie, pridal ďalšie podmienky týkajúce sa dodržiavania profesijných a etických požiadaviek. Skutočnosť, že advokátovi, ktorý chce vykonávať činnosť v hostiteľskom členskom štáte na základe profesijného titulu domovskej krajiny, by sa odmietla možnosť jeho registrácie na príslušných orgánoch tohto členského štátu, a to len z toho dôvodu, že je rehoľníkom, by totiž znamenala pridanie podmienky registrácie k podmienkam, ktoré sú uvedené v článku 3 ods. 2 smernice 98/5, pričom takéto pridanie nie je týmto ustanovením dovolené.

35 Okrem toho, ako sa už pripomenulo v bode 33 tohto rozsudku, profesijné a etické pravidlá platné v hostiteľskom členskom štáte musia – na to, aby boli v súlade s právom Únie, – dodržiavať zásadu proporcionality, čo znamená, že nemôžu ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaných cieľov. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby vykonal potrebné overenia v súvislosti s pravidlom nezlučiteľnosti dotknutým vo veci samej.

36 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 2 smernice 98/5 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje advokátovi, ktorý má postavenie rehoľníka a je zaregistrovaný ako advokát na príslušnom orgáne

v domovskom členskom štáte, aby sa zaregistroval na príslušnom orgáne hostiteľského členského štátu s cieľom vykonávať tam svoje povolanie na základe profesijného titulu domovskej krajiny z dôvodu nezlučiteľnosti jeho postavenia rehoľníka s výkonom povolania advokáta, ktorú tieto právne predpisy stanovujú.

## O trovách

37 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

**Článok 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/5/ES zo 16. februára 1998 o uľahčení trvalého výkonu právnického povolania v inom členskom štáte ako v tom, kde bola získaná kvalifikácia, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje advokátovi, ktorý má postavenie rehoľníka a je zaregistrovaný ako advokát na príslušnom orgáne v domovskom členskom štáte, aby sa zaregistroval na príslušnom orgáne hostiteľského členského štátu s cieľom vykonávať tam svoje povolanie na základe profesijného titulu domovskej krajiny z dôvodu nezlučiteľnosti jeho postavenia rehoľníka s výkonom povolania advokáta, ktorú tieto právne predpisy stanovujú.**

Podpisy

[i] — Znenie kľúčových slov tohto textu bolo po jeho sprístupnení na internete predmetom terminologickej úpravy.